

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Vita Honorii Papae IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

ANNO
CHRISTI
1281.

cumque clericus contra processus pœnas, & ordinationes ordinarii, contra eum habens defensionem præsidio laicorum, illaque ausus fuerit uti, ipso facto sententiam excommunicationis incurrat. Verum cum parum sit iura condere, nisi sint qui eadem tueantur, præcipimus, quatenus salutaria nostra monita, ut moribus vrentium approbentur, in quatuor temporibus anni, in singulis cathedralibus & conuentalibus ecclesiis recitentur. Rectores vero ecclesiarum ipsa scripta habeant, & per singulas Synodos ab archidiacono de earum rerum obseruantia interrogari præcipimus, & inquiri, & nihilo minus sine delectu personarum * præuiemus in obedientiam, qui nostrarum sanctionum inuenti fuerint contemptores.

V I T A

HONORII PAPÆ IV.

ANNO
CHRISTI
1285.

HONORIVS quartus, patria Romanus, ex illustri Sauellorum familia natus, Iacobi nomine antea vocatus, Perusii, pontifex electus est, quarto Nonas Aprilis anno Domini 1285. tempore Rudolphi imperatoris. Adeo podagris & chiragris impediabatur, ut non nisi instrumentis ad id affabre compositis suffultus celebrare posset. Prudentia & consiliis nulli erat secundus. Excommunicationem contra Petrum regem latam renouauit, ideo quod omnibus conatibus regnum Neapolitanum affectabat. Parum etiam absuit quin Genuenses interdicto notauerit, quod Pisanos obstinate persequentes apud Lamellum ingentibus cladibus affecissent. Guidone Feltrano, a quo inquietabatur, mortuo, Flaminiam recuperauit. Carmelitarum ordinem, cappis eorum nigris in albas commutatis, vna cum ordine Eremitarum, antea Parisiis exagitatum confirmauit: non quod illi celeberrimi ordi-

nes demum huius pontificis ætate sua initia acceperint, sed quod ex obscuris Asiæ & Africæ latebris erumpentes magis innotuerint, ac in Italiam aliasque Europæ partes sese effuderint, feliciusque increuerint, sub apostolica sedis clientela & patrocinio constituti. Etenim Carmelitarum ordo ab ipsis apostolorum temporibus in monte Carmelo inchoatus fuit, vnde & nomen suum mutuo accepit. Temporis tandem progressu, numero hominum & domiciliorum multiplicatus est. Verum Saracenis irruentibus dissectus & dissipatus nonnihil detrimenti accepit: iis porro denuo eiectis, ordo circa ea tempora iterum reffloruit. Eremitarum vero religio, ab ipso patre Augustino in nemore prope ciuitatem Hipponensem (teste Possidonio) fuit instituta, quæ, viuo Augustino & mortuo, magna deinceps sumpsit incrementa. Post aliquot annos barbarorum irruptione cecidit: hinc Eremitis in Italiam aduentantibus, aliis alio migrantibus, in varias prouincias & Europæ partes sese protulerunt: donec omnes in vnum corpus reuocati, auctoritate apostolica, loco, habitu, coniuncti ad Augustini regulam, normam & nomen arctius religati sunt. Insuper & in ciuitatibus habitare sunt iussi, vt episcopis, parochis, & aliis ecclesiæ pastoribus, tamquam subsidiarii sodales, auxiliarentur. Vnde factum est vt Eremitarum nomen, quod ex solitudine ab initio habuit, etiam in mediis vrbibus retineat. Vt ad Honorium sermo recurat, toto pontificatus sui tempore vnicum cardinalem creauit Ioannem Buccumatum episcopum Tusculanum. Alumnorum suorum, domesticorum, & famulorum suorum amantissimus erat, quorum salutis singularem curam habebat. Ad extremum vir bonus & integer, scientiæ & honestatis verus amator, quando Petri nauiculam feliciter duobus annis & vno die rexisset, naturæ debitum in monte Auentino, in quo se continebat, persoluit, tertio Nonas Aprilis, anno Christi 1287. ac inde ad sanctum Petrum ad sepeliendum delatus est. Sedes propter cardinales diuersis morbis exagitatos decem mensibus vacauit.